

лометри навътре въ морето. Той пази отъ вълнитѣ приютенитѣ въ пристанището многобройни кораби, гии, шлепове и лодки. Гора отъ мачти съ развѣти на тѣхъ най-различни знамена, се издига нагоре, забулвана намѣсти отъ кълбеция се пушекъ на огромнитѣ паракходни комини.

Автомобили и камиони непрекъснато сноватъ [по широкия асфалтовъ пѣтъ между пристанището и града. Слизатъ и се качватъ пѣтници, разтоварятъ се и се товарятъ стоки и багажи. Матрози и носачи се движатъ по кея и палубитѣ.

На полегатия високъ брѣгъ се тѣлпи хиляденъ народъ въ разнообразни европейски и азиатски носии. Невъобразимъ глѣчъ на разни езици разнася далечъ небивалото оживление на пристанището.

Готови за пѣтъ, чакатъ на първа линия единъ ледоразбивачъ, единъ служебенъ корабъ и една подводница.

Всички погледи отъ брѣга сж насочени къмъ група мъже, застанали предъ капитанското мостче на служебния корабъ. Всички искатъ да видятъ младия професоръ, чийто проектъ мѣри да подчини въздушнитѣ течения на човѣшката воля. Вестниците и радиото бѣха разтръбили изъ цѣлъ свѣтъ новото откритие. Името на младия професоръ се носѣше отъ уста въ уста.

Даде се знакъ...

Задрънкаха котвени вериги.

Мощно и нестихващо „ура“ процѣпи въздуха и заглуши плѣсъка на морскитѣ вълни.

Малката ескадра потегли къмъ изхода отъ вълнолома. Чакъ когато тя се скри задъ хоризонта, пристанището доби обикновения си видъ.

Вече трето денонощие се борятъ голѣмитѣ електрически слѣнца на ескадрата съ непрогледната мъгла, която се е надвесила на безбрѣжния океанъ.